

Jag Har En Spricka I Läppen

Cornelis Vreeswijk

Om världen vore en zoologisk trädgård eller ett menageri -
Och om någon skulle gå omkring och guida er där,
Så skulle han kunna sjunga detta:

Två apor sitter på varsin tron,
Vad tror ni att aporna heter?
Den ene tjattrar om revolution,
Den andre om månraketer.
Den enes skalle är kal och bar,
Den andre har bara fransar kvar.
Hör så aporna gapa!
Kallar varann för apa.
Ja, skratta gott folk, alla sorger släpp!
Leva och leva låta!
Jag har en spricka I min läpp
Så jag får väl börja gråta.

Papegojor står I långan rad,
Och hör så näbbarna skramla.
Medaljer och band, jag vet inte vad
Som deras fjädrar belamra.
Storpapegojan har en fin medalj,
Den har han vunnit I en batalj.
Med den får vi inte skoja.
Leve vår papegoja!
Vördnad gott folk! Edra händer knäpp!
Av med mössor och hattar!
Jag har en spricka I min läpp,
Så den går upp om jag skrattar.

Två tuppar fnattar runt I ring,
Boxar varann på truten.
Den ene tuppen går på en swing
Så nu får dom bära ut'en.
Den andre tuppen är mästertupp,
Röd och grann sväller kammen upp.
Hönorna kacklar I kör.
Han är en stor charmör.
Ja, skratta gott folk, alla sorger släpp!
Leva och leva låta!
Jag har en spricka I min läpp
Så jag får väl börja gråta.

Hajarna plaskar I kupan kring.,
Riva och slita och rycka.
Hajarna skona rakt ingenting
När dom jagar efter sin lycka.
Där går en haj med guld I sitt gap,
Ligger och dåsar och släpper en rap.
Där går en hajmatrona.
Hon spar på varje krona.
Kanske har jag fått en knäpp,
Men jag kan inte skratta åt'et.
Jag har en spricka I min läpp,
Varde det mig förlåtet.

Två turturduvor sitta på en gren,

Vingarna kring varandra,
Värma sina knän I'månens sken
Men skola vi de ej klandra.
När turturduvan har blivit kär
Gör han inte en mask förnär.
Romantik är hans föda,
Fruktansvärd är hans möda.
Se nog har vi fått på denna tablå,
De har de rätta greppen.
Jag kan väl le en smula också
Fast jag har en spricka I läppen.

Se här, gott folk, vi nu hunnit har
Till den siste mannen på planen.
Han har varken ben eller armar kvar,
Den stackars lille japanen.
År nittonhundrafyrtiofem
Fick han en A-bomb på sitt hem.
Med den kan man inte skämta,
Men snart våra klockor klämta.
Ni hör väl alla att klockan slår
Men ni kan inte hitta kläppen.
Ja, tiden kommer och tiden går
Och jag har en spricka I läppen.